

31992L0102

L 355/32

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

5.12.1992

NÕUKOGU DIREKTIIV 92/102/EMÜ,**27. november 1992,****loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

artikli 3 lõike 1 punktiga c ettenähtud identifitseerimine ja registreerimine toimub pärast kõnesolevat kontrolli, välja arvatud tapaloomade ja registreeritud kabjaliste puhul;

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

teatavate ühenduse põllumajanduse toetuskavade haldamine eeldab teatavate kariloomarühmade individuaalset identifitseerimist; seepärast peab identifitseerimis- ja registreerimissüsteem sobima selliste meetmete kohaldamiseks ja kontrollimiseks;

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

ning arvestades, et:

nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/425/EMÜ (ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes kohaldatava veterinaar- ja zootehnilise kontrolli kohta seoses siseturu väljakujundamisega) ⁽³⁾ artikli 3 lõike 1 punktis c on sätestatud, et ühendusesisesega kaubandusega hõlmatud loomad tuleb identifitseerida vastavalt ühenduse eeskirjadele ja registreerida viisil, mis võimaldab tuvastada päritolu- ja vahemajandi, keskuse või organisatsiooni, ning et enne 1. jaanuari 1993 laienevad need identifitseerimis- ja registreerimissüsteemid ka loomade liikumisele iga liikmesriigi territooriumil;

käesoleva direktiivi õigeks kohaldamiseks tuleb tagada liikmesriikide kiire ja tõhus infovahetus; ühenduse sätted kehtestati nõukogu 19. mai 1981 määrusega (EMÜ) nr 1468/81, ⁽⁴⁾ mis käsitleb vastastikust abi liikmesriikide haldusasutuste vahel ning nende ja komisjoni vahelist koostööd, et tagada tolli- ja põllumajandusalaste õigusaktide õige kohaldamine ning nõukogu 21. novembri 1989 direktiiviga 89/608/EMÜ ⁽⁵⁾ vastastikuse abi kohta liikmesriikide haldusasutuste vahel ning nende ja komisjoni vahelise koostöö kohta, et tagada veterinaar- ja zootehniliste õigusaktide õige kohaldamine;

nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/496/EMÜ (millega nähakse ette kolmandatest riikidest ühendusse toodavate loomade veterinaarkontrolli põhimõtted ning muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ) ⁽⁶⁾ artiklis 14 on sätestatud, et nende loomade direktiivi 90/425/EMÜ

loomapidajad peavad säilitama ajakohaseid andmeid loomade kohta oma majandites; loomakaubandusega tegelevad isikud peavad säilitama andmed oma tehingute kohta; pädeval asutusel peab olema viimase taotlusel juurdepääs nimetatud andmetele;

⁽¹⁾ EÜT C 137, 27.5.1992, lk 7.

⁽²⁾ Arvamus on esitatud 19. novembril 1992 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29. (Viimati muudetud direktiiviga 91/496/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56)).

⁽⁴⁾ EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56. (Muudetud määrusega (EMÜ) nr 91/628/EMÜ (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 17)).

⁽⁵⁾ EÜT L 144, 2.6.1981, lk 1. (Muudetud määrusega (EMÜ) nr 945/87 (EÜT L 90, 2.4.1987, lk 3)).

⁽⁶⁾ EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34.

võimaldamaks loomade liikumise kiiret ja täpset tuvastamist, peab olema võimalik loomi identifitseerida; veiste osas tuleb märgistuse vorm ja sisu kindlaks määrata ühenduse tasandil; sigade, lammaste ja kitsede osas tuleks edaspidi võtta otsus märgistuse laadi kohta ning kuni nimetatud otsuse võtmiseni tuleks riikide siseturuga piirduva liikumise puhul säilitada sise-riiklikud identifitseerimissüsteemid;

tuleks ette näha võimalus loobuda märgistusnõuetest loomade osas, kes liiguvad talumajapidamisest otse tapamajja; need loomad tuleb igal juhul identifitseerida nii, et nende päritolutalumajapidamist on võimalik tuvastada;

tuleks ette näha võimalus loobuda kohustusest registreerida isiklikul otstarbel loomi pidavad loomapidajad ning võtmaks arvesse teatavaid konkreetseid juhtumeid, registripidamise korrast;

loomadele, mille märgistus on muutunud loetamatuks või kadunud, tuleb kinnitada uus märgistus, mis võimaldab seose kindlakstegemist varasema märgistusega;

käesolev direktiiv ei tohi mõjutada konkreetseid nõudeid, mis on toodud komisjoni 13. veebruari 1989. aasta otsuses 89/153/EMÜ⁽¹⁾ jääkaineuuringuteks võetud proovide korrelatsiooni kohta loomade ja nende päritolutalumajapidamiste vahel, ega asjakohaseid rakenduseeskirju, mis on kehtestatud kooskõlas direktiiviga 91/496/EMÜ;

tuleb ette näha juhtimiskomitee menetlus käesoleva direktiivi vajalike rakenduseeskirjade vastuvõtmiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiiviga nähakse ette miinimumnõuded loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta, ilma et see piiraks ühenduse üksikasjalikumate eeskirjade kohaldamist, mis võivad olla kehtestatud haiguse tõrje või kontrolli eesmärgil.

Selle kohaldamine ei muuda otsust 89/153/EMÜ ja rakenduseeskirju, mis sätestati vastavalt direktiivile 91/496/EMÜ, ning seda kohaldatakse võttes arvesse nõukogu 27. novembri 1992 määrust (EMÜ) nr 3508/92,⁽²⁾ millega kehtestatakse ühtne haldus- ja kontrollisüsteem teatavate ühenduse abikavade kohta.

⁽¹⁾ EÜT L 59, 2.3.1989, lk 33.

⁽²⁾ EÜT L 355, 5.12.1992, lk 1.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *loom* – direktiivides 64/432/EMÜ⁽³⁾ ja 91/68/EMÜ⁽⁴⁾ osutatud liigi loom;
- b) *majand* – ettevõtte, rajatise või vabaõhufarmi puhul koht, kus hoitakse, peetakse või käideldakse loomi;
- c) *loomapidaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes kasvõi ajutiselt vastutab loomade eest;
- d) *pädev asutus* – liikmesriigi keskasutus, mis on pädev sooritama veterinaarkontrolli, või keskasutuse poolt käesoleva direktiivi rakendamiseks volitatud muu asutus;
- e) *kaubandus* – kaubandus, nagu see on määratletud direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 2.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid tagavad, et:

a) pädeval asutusel on ajakohane loetelu kõikide majandite kohta, milles peetakse käesoleva direktiiviga hõlmatud loomi ning mis asuvad selle territooriumil, kusjuures on täpsustatud peetavate loomade liigid ja loomapidajad, ning sellised majandid jäävad kõnealusesse loetellu kuni majandis ei ole kolm järjestikust aastat loomi peetud. Loetelu peab samuti sisaldama märgistust või märgistusi, mis võimaldavad majandi identifitseerida vastavalt artikli 5 lõike 2 punktile a ja punkti c teisele lõigule ning lõike 3 esimesele lõigule ning samuti artiklile 8;

b) komisjonil, pädeval asutusel ning asutusel, mis vastutab määruse (EMÜ) nr 3508/92 kohaldamise järelevalve eest, on juurdepääs kõikidele andmetele, mis on saadud käesoleva direktiivi alusel.

2. Liikmesriike võib direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 sätestatud korras volitada jätmata lõike 1 punktiga a ette nähtud loetelust välja füüsilised isikud, kes peavad mitte rohkem kui kolme lammast või kitse, mida nad ei pea lisatasu saamiseks, või, arvestamaks teatavaid asjaolusid, ühte siga, ning mis on ette nähtud nende oma kasutuseks või tarbeks, tingimusel et sellised loomad kuuluvad enne liikumisi kontrollimisele vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud.

⁽³⁾ Nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiiv 64/432/EMÜ ühendusesest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta (EÜT L 121, 29.7.1964, lk 1977). (Viimati muudetud direktiiviga 91/687/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 16)).

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. jaanuari 1991. aasta direktiiv 91/68/EMÜ, lammaste ja kitsede ühendusesest kaubandust reguleerivate loomatervishoiu nõuete kohta (EÜT L 46, 19.2.1991, lk 19).

Artikkel 4

1. Liikmesriigid tagavad, et:

- a) loomapidaja, kes peab veiseid või sigu, mis on loetletud direktiivis 64/432/EMÜ ning artikli 3 lõike 1 punktiga a ette nähtud loetelus, peab registrit, millesse on märgitud majandis viibivate loomade arv.

Nimetatud register peab sisaldama ajakohaseid andmeid kõikide sündide, surmade ja liikumiste kohta (iga sisenemise ja väljumistoiminguga seotud loomade arv) vähemalt liikumise koguarvu põhjal, vajadusel märgitakse loomade päritolu või sihtkoht ja selliste liikumiste kuupäev.

Kõigil juhtudel näidatakse ära kooskõlas artiklitega 5 ja 8 tehtud identifitseerimismärgistus.

Sigade puhul ei ole sünni ja surma märkimine siiski kohustuslik.

Puhtatõuliste ja hübriidsigade puhul, mis on kantud karjaraamatusse kooskõlas direktiiviga 88/661/EMÜ, ⁽¹⁾ võidakse vastavalt direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 sätestatud korrale tunnustada alternatiivset registreerimissüsteemi, mis põhineb individuaalsel identifitseerimisel ja võimaldab loomi identifitseerida;

- b) lamba- või kitsapidaja, kelle majand on loetletud vastavalt artikli 3 lõike 1 punktile a, peab registrit, mis sisaldab vähemalt igal aastal pädeva asutuse määratud kuupäeval selles majandis viibivate lammaste ja kitsede arvu.

Register sisaldab veel:

- ajakohast aruannet majandis viibivate üle 12 kuu vanuste või poeginud elusuttude ja emaste kitsede arvu kohta,
- andmeid lammaste ja kitsede liikumise kohta (iga sisenemise- ja väljumistoiminguga seotud loomade arv) vähemalt liikumise koguarvu põhjal, vajadusel märgitakse loomade päritolu või sihtkoht, nende märgistus ja selliste liikumiste kuupäev.

2. Vastavalt direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 sätestatud korrale kehtestatakse siiski lihtsustatud registreerimiskord enne 1. jaanuari 1993 pühvlite ja enne 1. oktoobrit 1994 lammaste ja kitsede osas, mis on rändkarjatamisel, ning kõigi eespool nimetatud loomade jaoks, mida peetakse ühisel karjamaal või kasvatatakse geograafiliselt isoleeritud piirkondades.

3. Liikmesriigid tagavad samuti, et:

- a) loomapidaja annab pädevale asutusele viimase taotlusel kõik vajalikud andmed talle kuulunud või tema poolt peetud, transporditud, turustatud või tapetud loomade päritolu, identifitseerimise ning vajaduse korral sihtkoha kohta;

⁽¹⁾ Nõukogu 19. detsembri 1988. aasta direktiiv 88/661/EMÜ, aretussuhte suhtes kohaldatavate zootehniliste standardite kohta (EÜT L 382, 31.12.1988, lk 36).

- b) loomapidaja, kes peab turule või kogumiskeskusesse viidavaid või nendest toodavaid loomi, esitab turul või kogumiskeskuses ettevõtjale, kes hakkab ajutiselt loomi pidama, dokumendi loomade andmetega veiste identifitseerimisnumbri või märgistuse kohta.

See ettevõtja võib kooskõlas esimese lõiguga saadud dokumente kasutada selleks, et täita lõike 1 punkti a kolmandas lõigus sätestatud kohustused;

- c) registrid ja teave on vastavas majandis ja pädeva asutuse jaoks viimase taotlusel kättesaadav vähemalt perioodi jooksul, mille määrab pädev asutus, kuid mis ei tohi olla lühem kui kolm aastat.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid tagavad, et järgitakse järgmisi üldpõhimõtteid:

- a) identifitseerimismärgistus tuleb loomadele teha enne, kui loomad lahkuvad oma sünnimajandist;
- b) märgistusi ei tohi eemaldada ega asendada pädeva asutuse loata.

Kui märgistus on muutunud loetamatuks või kadunud, tehakse loomale kooskõlas käesoleva artikliga uus märgistus;

- c) loomapidaja kannab iga uue märgistuse artiklis 4 osutatud registrisse, et luua side loomale kantud varasema märgistusega;

- d) lõike 2 punktiga a ette nähtud kõrvamärgi kiidab heaks pädev asutus ja see peab olema kopeerimiskindel ning kergesti loetav kogu looma eluaja jooksul. Kõrvamärk peab olema taaskasutamiskõlbmatu. Kõrvamärk peab olema selline, et see ei takistada looma heaolu.

2. Veiste osas tagavad liikmesriigid, et:

- a) kõik majandis viibivad direktiivi 64/432/EMÜ artiklis 2 loetletud loomad identifitseeritakse kõrvamärgiga, millel on tähtnumbriline kood, mis ei ületa 14 märki ja mis võimaldab individuaalselt identifitseerida iga looma ja majandit, kus see on sündinud, või kultuuri- ja spordisündmuste jaoks, laadad ja näitused välja arvatud, ettenähtud härgade puhul identifitseerimissüsteemi abil, mis võimaldab samaväärseid garantiisid, mida komisjon on tunnustanud.

Esimeses lõigus osutatud kõrvamärgid tuleb loomale panna hiljemalt üheksa kuud pärast kuupäeva, mil vastavalt direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 sätestatud korrale on vastu võetud meetmed, millega nähakse ette liikmesriigi ja päritolumajandi identifitseerimine. Enne sellise üheksakuulise tähtaja möödumist identifitseeritud loomad tuleb märgistada kas vastavalt kolmanda lõiguga sätestatud riiklikule süsteemile või esimeses lõigus sätestatud kõrvamärgiga.

Liikmesriigi taotlusel pikendatakse seda tähtaega direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 sätestatud korras kuni 1. juulini 1994.

Vastavalt kehtivale riiklikule süsteemile enne üheksakuulise tähtaja möödumist identifitseeritud ja komisjonile teatatud loomad kuuluvad jätkuvalt kontrollimisele nimetatud alustel;

- b) identifitseerimismärgid antakse majandile ning jaotatakse ja kinnitatakse loomadele pädeva asutuse poolt sätestatavas korras;
- c) identifitseerimismärgistus kinnitatakse loomale hiljemalt kolmkümmend päeva pärast looma sündi.

Pädev asutus võib sellise märgistuse loomale kinnitamise siiski edasi lükata maksimaalselt kuni looma kuuekuuseks saamiseni, kui loomapidaja teeb loomale enne selle 30 päeva vanuseks saamist ajutise märgistuse, mida pädev asutus tunnustab ja mis võimaldab seostada iga looma selle sünnimajandiga, ning tingimusel et need loomad ei tohi kõnealusest majandist lahkuda, välja arvatud tapmiseks tapamajas, mis asub ajutist märgistust tunnustanud pädeva asutuse territooriumil, ilma et loom läbiks ühtegi muud majandit.

Pädev asutus võib siiski lubada, et lihavasikaid, mis on ette nähtud tapmiseks enne kuuekuuseks saamist ja mida enne 30päevaseks saamist veetakse direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 sätestatud korras tunnustatud riikliku liikumissüsteemi kohaselt, mis sätestab vähemalt päritolumajandini tuvastamise, märgistatakse nuumamajandis, tingimusel et vasikad on sinna toimetatud otse sünnimajandist ning et selliste süsteemide alusel liikunud vasikad ei ole kõlblikud lisatasude saamiseks.

3. Muud loomad peale veiste tuleb võimalikult kiiresti ning igal juhul enne majandist lahkumist märgistada kõrvamärgi või tätoveeringuga, mis võimaldab kindlaks teha majandi, kust need loomad tulid, ning viidata saatedokumendile, millel selline kõrvamärk või tätoveering peab olema mainitud, ja artikli 3 lõike 1 punktis a osutatud loetelule.

Kuni käesoleva direktiivi artikliga 10 ette nähtud otsuse langeamiseni ja erandina direktiivi 90/425/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktist c võivad liikmesriigid kohaldada oma riiklike

loomade liikumissüsteeme, välja arvatud veiste osas, selliste loomade liikumiste suhtes oma territooriumil. Sellised süsteemid peavad võimaldama identifitseerida majandit, kust need loomad saabusid, ja nende sünnimajandit. Liikmesriigid teatavad komisjonile süsteemidest, mida nad kavatsevad sellel eesmärgil sisse seada, 1. juulil 1993 sigade kohta ning 1. juulil 1994 lammaste ja kitsede kohta. Direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 sätestatud korras võidakse liikmesriigil paluda teha muudatusi oma süsteemis, kui see ei vasta teises lauses osutatud nõudele.

Kaubasaadetist identifitseerivat ajutist märgistust kandva loomaga peab kogu liikumise ajal olema kaasas dokument, mis võimaldab kindlaks teha looma päritolu, kuuluvuse, lähte- ja sihtkoha.

Pädev asutus võib siiski lubada lammaste ja kitsede liikumist ilma märgistuseeta sama tervisliku seisundiga ja samas omandis olevate majandite vahel, mis asuvad selle asutuse territooriumil, tingimusel et iga selline liikumine toimub riikliku süsteemi alusel, mis võimaldab tuvastada looma sünnimajandi. Liikmesriigid peavad 1. juuliks 1994 teatama komisjonile süsteemidest, mida nad kavatsevad sellel eesmärgil sisse viia. Vastavalt direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 18 sätestatud korrale võidakse taotleda, et liikmesriik muudaks nimetatud süsteemi, kui see ei vasta eespool nimetatud nõudele.

4. Direktiivi 64/432/EMÜ artikli 3 lõike 2 punkt e sõnastatakse järgmiselt:

“e) tuleb identifitseerida kooskõlas nõukogu direktiivi 92/102/EMÜ (loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta) artikliga 5. (*)

(*) EÜT L 355, 5.12.1992, lk 32.”

Artikkel 6

1. Kui sihtliikmesriigi pädev asutus otsustab mitte säilitada loomale päritolumajandis eraldatud märgistust, kannab see asutus kõik märgistuse asendamise seotud kulud. Kui märgistus on selliselt asendatud, luuakse seos saatjalikmesriigi pädeva asutuse eraldatud märgistuse ja sihtliikmesriigi pädeva asutuse eraldatud uue identifitseerimismärgi vahel; nimetatud seos registreeritakse artikliga 4 sätestatud registris.

Esimeses lõigus sätestatud võimalusele ei tohi tugineda tapaloomade puhul, mis imporditakse artikli 8 alusel, ilma et need kannaksid uut märgistust kooskõlas artikliga 5.

2. Kui loomadega kauplemine on toimunud, võib sihtliikmesriigi pädev asutus direktiivi 90/425/EMÜ artikli 5 kohaldamise eesmärgil tugineda direktiivi 89/608/EMÜ artiklile 4, et saada teavet loomade, nende päritolukarja ja nende toimunud liikumiste kohta.

Artikkel 7

Liikmesriigid tagavad, et andmed seoses loomade liikumisega, millega ei ole kaasas veterinaar- või zootehniliste õigusaktidega nõutavat sertifikaati või dokumenti, jäävad pädevale asutusele kättesaadavaks viimase poolt määratud miinimumtähtaja jooksul.

Artikkel 8

Iga kolmandast riigist imporditud loom, mis on läbinud direktiiviga 91/496/EMÜ ette nähtud kontrolli ja mis jääb ühenduse territooriumile, identifitseeritakse artiklile 5 vastava märgistusega 30 päeva jooksul alates eespool osutatud kontrollist ja igal juhul enne liikumist, kui sihtmajand ei ole tapamaja, mis asub veterinaarkontrolli eest vastutava pädeva asutuse territooriumil, ning kui looma sellise 30päevase tähtaja jooksul tegelikult ei tapeta.

Kolmanda riigi tehtud märgistuse ja sihtliikmesriigi eraldatud märgistuse vahel luuakse seos. Nimetatud seos kantakse artikli 4 sätestatud registrisse.

Artikkel 9

Liikmesriigid võtavad vajalikud haldus- ja/või kriminaalõigusmeetmed, et karistada ühenduse veterinaarõigusaktide rikkumise eest, kui tehakse kindlaks, et märgistamine või identifitseerimine või artiklis 4 sätestatud registreerimise pidamine ei olnud kooskõlas käesoleva direktiivi nõuetega.

Artikkel 10

Hiljemalt 31. detsembril 1996 vaatab nõukogu komisjoni aruande põhjal, millele on lisatud ettepanekud, mille suhtes nõukogu langetab otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega, käesoleva direktiivi sätteid läbi, pidades silmas ühenduse ühtlustatud identifitseerimis- ja registreerimissüsteemi määratlemist, ning langetab otsuse võimaluse suhtes seada sisse elektrooniline identifitseerimiskord Rahvusvahelise Standardiorganisatsiooni (ISO) selles valdkonnas tehtud edusammude põhjal.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid:

— veistega seotud nõuete suhtes nii, et:

- i) alates 1. veebruarist 1993 registreeritakse veiseid vastavalt kehtivale riiklikule korrale, mis on kooskõlas artiklis 4 sätestatud nõuetega, ning identifitseeritakse veiseid vastavalt kehtivatele eeskirjadele, millele on osutatud artikli 5 lõike 2 punkti a teises ja kolmandas lõigus;
- ii) ühenduse registreerimis- ja identifitseerimissüsteemid, mis on sätestatud käesoleva direktiiviga, viiakse sisse 1. oktoobrist 1993;

— sigadega seotud nõuete osas enne 1. jaanuari 1994,

— lammaste ja kitsedega seotud nõuete osas enne 1. jaanuari 1995.

Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

3. Käesoleva direktiivi siseriiklikus õiguses juurutamise tähtpäev määratakse 1. jaanuariks 1994 ja 1. jaanuariks 1995, ilma et see piiraks direktiivis 90/425/EMÜ ettenähtud veterinaarkontrollide tühistamist piiridel.

Artikkel 12

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 27. november 1992

Nõukogu nimel
eesistuja
J. PATTEN